

Be to, Komisija tvirtina, kad nevisiškas Teisingumo Teismo įvykdymas daro neigiamą poveikį piliečių galimybei naudotis pakankamai švariais paviršiniaus vandenimis pramoginei veiklai (žvejybos, maudynių, buriavimo, ekskursijų ir kt.). Be to, gali būti, kad nevisiškas sprendimo įvykdymas turės įtakos tiek vandens, skirto žmonėms vartoti, kokybei, tiek žmonių sveikatai.

⁽¹⁾ OL L 135, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 2.

⁽²⁾ OL L 327, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275.

⁽³⁾ OL L 64, p. 37.

⁽⁴⁾ OL L 206, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102.

2014 m. gegužės 12 d. Landesgericht Korneuburg (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Eleonore Prüller-Frey/Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

(Byla C-240/14)

(2014/C 261/21)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesgericht Korneuburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Eleonore Prüller-Frey

Atsakovai: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1997 m. spalio 9 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2027/97 dėl oro vežėjo atsakomybės nelaimingų atsitikimų atveju ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktus, 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 785/2004 dėl draudimo reikalavimų oro vežėjams ir orlaivių naudotojams ⁽²⁾ 3 straipsnio c ir g punktus bei 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje pasirašytos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo ⁽³⁾ 1 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad reikalavimams atlyginti žalą, kurios pateikė nukentėjusioji,

— kuri buvo vežama orlaiviu, kurio pakilimo ir nutūpimo vieta yra ta pati vieta valstybėje narėje,

— kurią orlaivio pilotas vežė neatlygintinai,

— skrydžio tikslas buvo iš viršaus apžiūrėti nekilnojamoji turtą, dėl kurio ji ketino su pilotu sudaryti pirkimo sandorį, ir

— kuri patyrė kūno sužalojimų orlaiviui nukritus, taikytinas tik 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje pasirašytos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo 17 straipsnis, o nacionalinės teisės aktai netaikomi?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje pasirašytos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo 33 straipsnį ir 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽⁴⁾ 67 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jurisdikcija nagrinėti ir spręsti pirmajame klausime nurodytus reikalavimus atlyginti žalą nustatoma išimtinai pagal 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje pasirašytos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo 33 straipsnį?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

3. Ar 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje pasirašytos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo 29 straipsnį ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės ⁽⁵⁾ 18 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jiems prieštarauja nacionalinės teisės normos, pagal kurias pirmajame klausime nurodyta nukentėjusioji gali tiesiogiai pareikšti ieškinį žalą padariusio asmens civilinės atsakomybės draudikui?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

4. Ar 1988 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvos 88/357/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, apibrėžiančios nuostatas, padedančias veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, ir iš dalies keičiančios Direktyvą 73/239/EEB ⁽⁶⁾, 7 straipsnio 1 dalies f punktą ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės 18 straipsnį reikia aiškinti taip, kad situacija, susijusi su pirmame klausime nurodytos nukentėjusiosios pareikštu tiesioginiu ieškiniu žalą padariusio asmens civilinės atsakomybės draudikui, turi būti vertinama pagal trečiosios valstybės teisę, kai:

- pagal kolizines deliktinės atsakomybės taisykles taikytina teisė savo draudimo sutarčių įstatyme numato tiesioginį ieškinį,
- draudimo sutarties šalys pasirenka taikyti trečiosios valstybės teisę,
- pagal kurią taikoma valstybės, kurioje įsisteigęs draudikas, teisė, ir
- šios valstybės teisės sistemoje, draudimo sutarčių įstatyme taip pat numatytas tiesioginis ieškinytis?

⁽¹⁾ OL L 285, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 3 t., p. 489.

⁽²⁾ OL L 138, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 160.

⁽³⁾ OL L 194, 2001, p. 39; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 492.

⁽⁴⁾ OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42.

⁽⁵⁾ OL L 199, p. 40.

⁽⁶⁾ OL L 172, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 198.

2014 m. gegužės 30 d. Korkein hallinto-oikeus (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

(Byla C-269/14)

(2014/C 261/22)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

Kitos šalys: Suomen Taksiliitto ry, Turun Seudun Invataksit ry, Hämeen Taksi Oy, Itä-Suomen Maakunnallinen Taksi Oy, Kainuun Taksivälitys Oy, Keski-Suomen Taksi Oy, Lounais-Suomen Taxidata Oy, Pohjois-Suomen Taksi Oy

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką dėl viešosios paslaugų koncesijos reikia aiškinti taip, kad ji netaikoma kompleksiniam reglamentavimui, kuris apima kompensacijos išmokėjimą, kurį privalo organizuoti tam tikra tarnyba, tiesioginio kompensavimo sistemos forma ir kartu kelionių užsakymo sistemą, už kurią ši tarnyba nėra atsakinga?